

Návrh znaku a vlajky pro obec Miřetice

(okres Benešov)

Úvodem je vhodné stručně zmínit, že dle základních heraldických pravidel se v každém znaku používají i popisují tzv. tinktury, tj. kovy (zlato a stříbro, zobrazované v praxi žlutě a bíle) a barvy (červená, modrá, zelená, černá), výjimečně (odůvodněně) i doplňková tzv. přirozená barva (např. hnědá u kmene stromu, nebo srsti některých zvířat atd.). Přičemž platí poměrně striktní podmínka o (kontrastním a střídavém) kladení „kovů na barvy a barev na kovy“ (čili kovových figur v barevných polích štítu anebo naopak barevných figur v kovových polích štítu).

Heraldické figury dělíme na tzv. heroldské (tj. geometrické, pole štítu členící) a obecné (tj. všeobecně známé), vždy ale náležitě (pouze dvourozměrně) stylizované. Stranově (vpravo, vlevo) se znak odborně blasonuje (tj. terminologicky přesně slovně popisuje) jen z pohledu štítonoše čili jeho pravé ruky, nikoliv pozorovatele štítu, proto zdánlivě obráceně, pokud není figurálně osově souměrný, jako zde.

Kresba znaku i vlajky se může v průběhu času (desetiletí i staletí) měnit a mírně autorsky odlišovat (nejde o logotyp či chráněný průmyslový vzor a značku), ale právě popisem v dekretu předsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky závazně definovaná podstata zůstává (všechny uvedené tinktury a figury v dané kompozici štítu znaku i listu vlajky či praporu) a musí být takto přesně a důsledně vždy (nyní i v budoucnu) dodržena.

Ikonografický význam navrženého obecního znaku je historicky daný: Hlavní heroldská čili geometrická figura latinského kříže symbolizuje zdejší kapli Povýšení sv. Kříže, ale i mnoho architektonických křížů v katastru, včetně vzpomínky na místní kněžské rodáky. Červená je barvou Čech (vlády, ale i oběti), modrá barvou víry a smíření (vody i oblohy).

Obecné neboli všeobecně známé figury dvou orlích hlav, nazývaných v heraldice supími, jsou ze šlechtické pečeti Vaňka z Miřetic (z roku 1430), pocházejícího ze středověkého rodu erbu dvou červených supích hlav Jenštejnů z Vlašimi, nedalekého města a hradu (dnes zámku).

Blason (tj. odborný heraldický slovní popis, podle kterého je každý zkušený heraldik schopný znak správně nakreslit, aniž by nutně musel vidět prvotní předlohu) proto může znít takto:

V červeno-modře polceném štítě zvýšený zlatý heroldský kříž dole provázený dvěma přivrácenými stříbrnými orlími (supími) hlavami s krky se zlatými zobáky a jazyky.

Návrh (na stožár vztyčované) obecní vlajky nebo praporu (pevně spojeného s žerdí) opakuje všechny výše popsané tinktury i figury jejich převedením ze (svislého) štítu znaku do (vodorovně) obdélníkového tzv. listu vlajky (praporu) o stranovém poměru šířky k délce 2 : 3 (daném státní vlajkou České republiky).

Vodorovná ramena kříže vychází ze sedmé až desáté čtyřladvacetiny žerďového a vlajícího okraje, svislá z páté devítiny horního a dolního okraje listu. Jedná se proto o tzv. vexilologicko-heraldickou vlajku, shodnou právě díky charakteristickým obecným figurám se znakem, takže i laikem dobře poznatelnou, že náleží obci Miřetice.

Při popisu vlajky (praporu) se ale, na rozdíl od blasonu znaku, nikdy nemluví o zlaté či stříbrné tinktuře kovu, jako u hmotově pevného štítu (kde se plátkový kov kdysi skutečně používal), ale vždy žluté a bílé barvě (vlající) tkaniny, z níž se vyrábí (tiskne a vyšívá) bez zbytných černých kontur, žádoucích jen ve znaku (např. při jeho obrysovém provedení na razítku apod.).